

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Stakkels Louis!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519313424/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

Frygt for den dunkle, dødssvangre Fremtid. Min Fader kom hen, og indsluttede os Begge i sine Arme."

Saavidt i sin Fortælling kom min kjere *Louis* – jeg kan ikke ret værne mig til at kalde ham *Charost* – da et Par hvide Hænder foldede sig over hans Øjne; han drog dem ned til sine Læber og kyste dem; det var *Louise!* hun havde med en Sylphes eller Alfes Lethed (jeg veed ikke, hvilken Lignelse passer bedst; derfor tager jeg dem begge to) listet sig hen til den Bænk, hvorpaa vi sad. Hun betragtede mig vist et Par Secunder, derpaa foer hun med sit Lommeklæde hurtigt hen over min Kind. „Jeg kan see," sagde hun med et fortrydende Smil, „at denne Taars tilhører Familien Charost – Fader! nu har Du fortalt denne blødhjertede Barbar din Historie?" Han greb min Haand med et inderligt Tryk, og bøjede sit Ansigt bag over – Datteren bedækkede det med Kys. „Mig ogsaa, Papa!" hvidskede en sød, bævende Stemme, og Hustruen sank ned ved hans Side, og slyngede Armen om hans Hals. Det er en velsignet Familie.

Da vi havde spist maatte jeg tage Afsked; men jeg har Slutningen af hans Historie tilgode – den henter jeg i Morgen. Det, jeg allerede har hørt, forekommer mig som et opdigtet Eventyr: jeg kan ikke ret forestille mig, at Herren og Fruen paa Rougemont ere borte til Døden indviede Offere – jeg brister af Nysgjerrighed efter at erfare deres utroelige Frelse. Imidlertid drømmer jeg om intet Andet, end Sansculotter, Revolutionstribunaler, Guillotine og – Bryllup. Det løber rundt i mit Hoved – Adieu Frits!

Bouchain, Juli 1816.

Frits! jeg er forelsket. Længe mærkede jeg, at det var ikke rigtigt far; først troede jeg, det var Melancholie; siden blev jeg bange for at det skulde være en Begyndelse til Brystkramp; men nu veed jeg bestemt, det er slet ikke Andet, end Kjerlighed – jeg elsker den Hex, den *Louise* – faaer jeg hende ikke, saa dør jeg – adieu! Dog stop lidt! jeg har mere at fortælle Dig, naar jeg blot kan samle det; men hun staaer uafsladelig for mig den velsignede Glut! jeg seer allevegne det søde Gefjæs: det svæver paa Spidsen af min Pen, og danser op og ned mellem Linierne. – Naa! vær nu ordentlig, Du forvildede Tøs! og lad mig have Ro at skrive til min kjere, kjere *Frisemand!* Du kan jo krybe ind i mit Hjerte saalænge, og blot holde Dig fra mine Papirer! – Saa! sid Du nu der! –